

Uchwała Nr XVIII/.../2026
Rady Miejskiej Leszna
z dnia lutego 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi nr GP.1510.53.2025 na Prezydenta Miasta Leszna.

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691) Rada Miejska Leszna uchwala, co następuje:

§ 1

Uznaje się za bezzasadną skargę o numerze GP.1510.53.2025 na Prezydenta Miasta Leszna.

§ 2

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej Leszna do poinformowania wnoszącego skargę o sposobie jej rozpatrzenia.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej Leszna

Patryk Józefowicz

Uzasadnienie
do Uchwały Nr XVIII/..../2026
Rady Miejskiej Leszna
z dnia lutego 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi nr GP.1510.53.2025 na Prezydenta Miasta Leszna.

W dniu 23 grudnia 2025 roku do rady Miejskiej Leszna wpłynęła skarga nr GP.1510.53.2025 na Prezydenta Miasta Leszna.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na swym posiedzeniu w dniu 21 stycznia br. wnikliwie zapoznała się z treścią skargi. Skarżący nie wzięli udziału w posiedzeniu.

Treść skargi zawiera zarzut odmownego rozpatrzenia wniosku w przedmiocie umieszczenia symbolu religijnego Kościoła Ludzi Słońca w sali sesyjnej Urzędu Miasta Leszna. W opinii Skarżącego sposób załatwienia wniosku narusza podstawowe zasady konstytucyjne i prowadzi do dyskryminacji wspólnoty wyznaniowej Kościoła Ludzi Słońca. Według Skarżącego Prezydent naruszył: zasadę równouprawnienia wyznań, zasadę bezstronności światopoglądowej władz publicznych, zasadę równego traktowania obywateli i zakazu dyskryminacji, gwarancji równouprawnienia wyznań, zasadę świeckości i neutralności państwa, przekroczenie zasad legalizmu oraz naruszenie zasady demokratycznego państwa prawnego.

W swym wystąpieniu Sekretarz Miasta Leszna podniósł, że zagadnienie nie mieści się w katalogu spraw służących interesowi publicznemu określonych w art. 241 Kodeksu postępowania administracyjnego, który wskazuje, że przedmiotem wniosku mogą być w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności. Podkreślił, że zawieszenie symbolu religijnego Kościoła Ludzi Słońca w żaden sposób nie wpłynie na poprawę funkcjonowania urzędu.

Radca prawny Urzędu Miasta Leszna poinformowała, że zgodnie z treścią art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Podkreśliła, że w treści skargi przywołano argument zawarty w piśmie Prezydenta, że przedmiot wniosku, tj. żądanie umieszczenia symbolu religijnego na sali sesyjnej nie mieści się w katalogu spraw służących interesowi publicznemu, o których mowa w art. 241 k.p.a., lecz pomimo tego Skarżący nie wskazał we wniosku w jaki sposób uwzględnienie jego żądania przyczyni się do ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności. Ponadto zaznaczyła, że w skardze wskazano: *„argument Prezydenta jakoby »neutralność« państwa polegała na niepodjęciu działań i pozostawieniu wyłącznie tradycyjnego symbolu w sali, jest niezrozumiały i błędny”*. Tymczasem pismo Prezydenta nie zawiera takiego argumentu. W dalszej części swojego stanowiska argumentowała, że w skardze powołano naruszenie przez Prezydenta zasady legalizmu i demokratycznego państwa prawnego poprzez *„nieuzasadnione powoływanie się na kontekst historyczny”*, tymczasem pismo Prezydenta również takiego argumentu nie zawiera. Skarżący podnosi, że Prezydent w odpowiedzi miał powołać się na *„dziedzictwo historyczne”*, a taki argument nie pada w uzasadnieniu odmowy zrealizowania żądania zawartego we wniosku. Wobec powyższego można wywieść, że część przywołanych w skardze argumentów nie dotyczy pisma Prezydenta Miasta Leszna. Należy również wskazać, iż z powołanych przez Skarżącego zarzutów naruszenia art. 2, art. 7, art. 25 ust. 1 i 2, art. 32 Konstytucji RP, art. 9 ust. 2 pkt 3 oraz art. 10 ust. 1 ustawy o gwarancjach

wolności sumienia i wyznania, żaden nie został naruszony, a to z uwagi na fakt, iż ww. przepisy stanowią o neutralności państwa w sprawach religii i przekonań. Uregulowania te dają swobodę wyznawania religii, organizowania kultu, posługiwania się symbolami religijnymi, ale w żaden sposób nie tworzą roszczenia do domagania się umieszczenia symboli religijnych w urzędach lub salach sesyjnych. Obecny wystrój sali sesyjnej ma charakter stały, ukształtowany tradycją i odzwierciedlający tożsamość kulturową lokalnej wspólnoty samorządowej. Należy też zauważyć, iż Prezydent Grzegorz Rusiecki wystroju tego nie zmieniał.

W świetle przedstawionych materiałów, przeprowadzonej dyskusji oraz argumentów stron, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznała, że Prezydent Miasta Leszna rozpatrując wniosek Skarżącego działał w granicach ustawowych umocowań, nie naruszył żadnego ze wskazanych w skardze przepisów prawa, nadto działał w poszanowaniu konstytucyjnych praw i wolności, a zarzut stanowiący przedmiot skargi nie znajduje odzwierciedlenia w stanie faktyczno-prawnym. W konsekwencji Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zaopiniowała skargę jako bezzasadną.

Mając na uwadze powyższe, rekomenduje się Wysokiej Radzie podjęcie przedmiotowej uchwały.

Pouczenie:

1. Rada Miejska Leszna informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy, ani środek zaskarżenia.

2. Na podstawie art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego Rada Miejska Leszna poucza, iż zgodnie z art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamia.

Przewodniczący

Komisji Skarg, Wniosków i Petycji